

Je takových víc? Doktor Stránský vstoupil závažně do případu „střelec Kozák“

parlamentnilisty.cz/arena/rozhovory/Je-takovych-vic-Doktor-Stransky-vstoupil-zavazne-do-pripadu-strelec-Kozak-757956

Jiří Hroník

V úvodní části našeho rozhovoru jsme se bavili o tom, v jakém stavu je česká společnost, jak je nesmiřitelně rozdělená, rozhádaná, že v ní roste napětí i nenávist. Do jaké míry atmosféru ovlivňuje, že je u moci nejméně důvěryhodná vláda v historii?

To, co jste řekl o naší společnosti, dnes platí prakticky pro každou zemi ve světě. Je pravdou, že ti, kteří politiku sledují, jsou z ní spíše deprimovaní. Neznám až tak žádnou zemi tady v Evropě, která sebe takhle nevidí, i když si myslím, že v minulém století v Anglii, ve Francii, v Německu, ale i v Americe byla určitá duševní nebo mentální spokojenost s politikou větší, než je dnes. Ovšem dnes je svět úplně jiný. Společnost se rychle atomizuje. A zase je to na základě globalizace a digitální technologie, která je rychlejší, než je ta politika; vždyť dnes se vysoká politika dělá přes Instagram nebo přes síť X. Je běžné, že prezident může střílet od boku jako nedávno Macron, bez jakékoliv konzultace, a do pěti vteřin změni směr celé země. To je strašně nezdravé. Demokracie a občanská participace tím ztrácí relevanci, poněvadž celý mechanismus demokratického rozhodování – posadit se, probrat, rozebrat a dojít ke konsensu přes dialog, se stává méně relevantní. A co se týče naší země, jsou i další faktory, které nás určují k neúspěchu politiky jako takové.

Jaké faktory máte konkrétně na mysli?

Anketa

Je dobře, že Babiš zakládá frakci s Orbánem a rakouskými Svobodnými?

Ano

98%

Ne

1%

Nevím / Je mi to jedno

1%

hlasovalo: **9797 lidí** - již jste hlasoval/a

Zaprvé jsme nikdy neměli dost času, abychom se naučili sami nad sebou vládnout. Zadruhé jsou tu dva fatální faktory v naší politice, které garantují neúspěch. Tím prvním je, že celý systém je přecpaný. Není možné dělat pořádnou politiku, když každý mluví do všeho. Praha má více než 50 radnic. Londýn má jednu. V Praze zastupitel reprezentuje tisíc lidí, v Londýně 75 tisíc. Ani jedna radnice v Praze není propojená s druhou, každá má své grafické stránky, svoje oddělení na všechno možné. Úplný nesmysl. Stačí jedna radnice, jedna budova, jeden úřad tak, jak je to všude jinde ve světě. Pak máme senátory, hejtmány, poslance, starosty.

Ve vesnici, kde mám ordinaci, žije 500 obyvatel, máme tam starostku a sedm zastupitelů! Tam ani nemá být starosta, tam má být úředník, který plní a dohlíží na rozpočty, co jdou z hlavního města kraje. No a to další, co to navíc hendikepuje, je, když máte koalici, hlavně koalici, jako máme teď, kde je pět stran u vlády, přičemž samozřejmě nikdo nemůže za neúspěch, ten svádí na ostatní, zatímco všichni berou kredit za úspěch. Ta nejvyspělejší demokracie je taková, kde jsou jenom dvě

hlavní strany. Jedna vyhraje volby a má plné řízení, druhá jde do opozice. Tím se okamžitě ví, kdo za co může. Jenže tohle my tady nikdy mít nebudeme.

Mohla za téměř tři roky, co je pětikoalice u moci, vůbec v něčem splnit očekávání právě proto, že je tak různorodá? Jaké vysvědčení byste jí vystavil?

Abych to dotlačil do větší provokativnosti, tak řeknu, že je úplně jedno, kdo vládne, pokud se jedná o svobodnou demokratickou stranu, která má demokratické mechanismy. Vždyť absolutní většina našich zákonů je podmíněna Evropskou unií. Máme míň občanů, než má Londýn, ale organizačně je to politicky tak přecpané, že by si člověk myslel, že je nás tu bilion. Takže se ptám, do jaké míry můžeme na úrovni vlády překormidlovat tento stát tak, že by to vedlo k zásadním změnám, které jsou čistě pod naší kontrolou a které jsou jednoduché a smysluplné. Takže za komunikaci bych dal vládě pětku. Co se týče ekonomiky, tak jak jsem řekl, když se podíváme na absolutní počet chudých lidí, jsme na tom velice dobře.

Jenže mě vždycky zajímají ty nejchudší vrstvy, a nejspíš ten psychologický faktor, který je teď všude přítomný, že jsou lidé z politiky zklamání.

Psali jsme:

Neměli by být? Copak existuje něco, s čím v politice mohou být lidé spokojeni?

Jenže skutečná politika je dvousměrná ulice, která vyžaduje participaci. A ta je, na základě ústupu demokracie proti té technologii na zániku. Takže stejně, jako to bylo před naší tzv. revolucí, lidé pořád čekají, že stát za ně vše vyřeší. Většina občanů zajímá pouze nárokování, vůbec je nezajímá, co mohou udělat pro stát, ale co stát může udělat pro ně. A to platí ve všech zemích, dokonce v Americe je to nejhorší tím, že se

vytratil kolektivní cíl a kolektivní dialog. Jde o začarovaný a sebe prodlužující kruh, ta nezdravá přístupnost ke všemu a ke každému, možnost mluvit do všeho. To nás ve skutečnosti rozděluje, nikoliv přibližuje. Takže i přes všudypřítomnou a okamžitou komunikaci jsme na lidské úrovni nikdy nebyli tak atomizovaní. Je to stav, který brání tomu, aby se vytvořila národní identita, která souvisí s něčím jiným, než že vyhraje zlato v hokeji. A právě proto máme takové přehnané reakce v momentech, které jsou pro nás vzácné. Nejen kvůli tomu hokeji, ale poněvadž nám ta identita strašně chybí.

Po půl roce se znovu intenzívně probírá prosincová tragická událost na Filozofické fakultě. Ministr vnitra Vít Rakušan sveřepě trvá na tom, že není důvod, aby on či kdokoli jiný odstupoval z funkce, protože se té mnohanásobné vraždě nedalo zabránit. Jak to celé vnímáte?

Někteří říkají, že zásah ze strany policie byl adekvátní, jiní, že nebyl. Další zas tvrdí, že takové události se prostě nedá zabránit. Když člověk chce něco takového udělat, tak vždy najde možnost, jak toho dosáhnout.

Fotogalerie: - Vražedný střelec eliminován

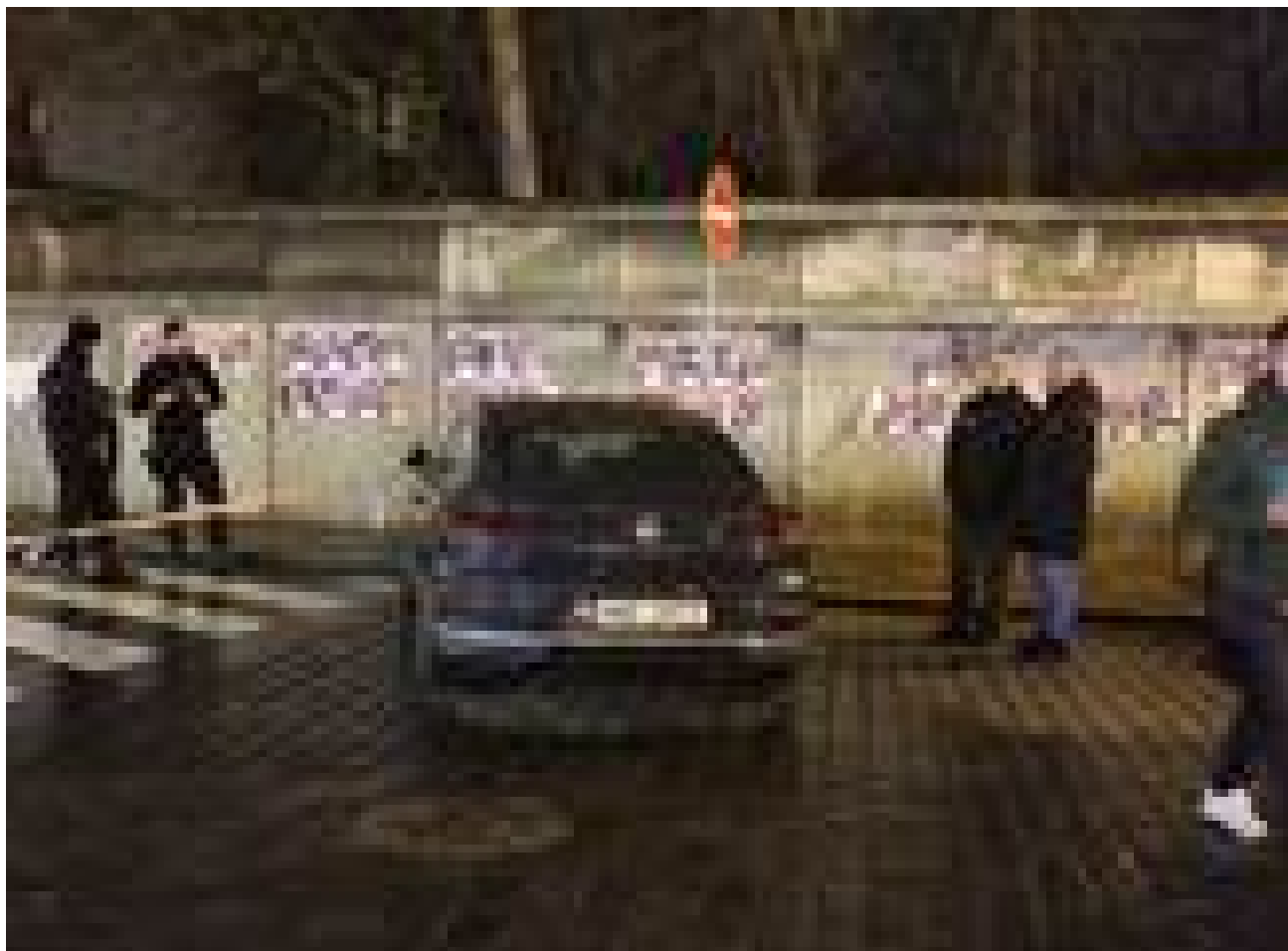

Co může způsobit, že se z nijak nápadného kluka a zřejmě solidního studenta stane masový vrah?

Mě by zajímala jedna věc: jaké bylo prošetření digitálního světa toho kluka. V podobných případech se obvykle zjistí, že ten masový vrah je víceméně, když ne veden, tak alespoň obklopen digitálními informacemi, filmy s tématem násilí, podobně myslícími členy sociálních sítí, kteří vidí společnost velice negativně a navrhují radikální řešení. Každopádně jedná se o dlouhodobý proces, nikoliv o případ, kdy se zdravý člověk jednoho rána probudí a rozhodne se, že něco takového udělá.

Mgr. Bc. Vít Rakušan

STAN

1. místopředseda vlády

[Sympatizovat](#) [Profil](#) [Položit dotaz](#) [Odpovědi](#) [Hodnotit](#) [Štítky](#)

Takže příčiny většinou bývají dvě: ta první je dostupnost zbraně. Čím víc zbraní ve společnosti, tím víc drastických činů tohoto typu nastane. Tohle Američané ještě nepochopili, naštěstí my v Evropě ano. Tou druhou je vliv rodiny a bližší společnosti, v níž člověk žije. Víme, že ti lidé jsou k tomu, když ne vedeni, tak směřováni a podpořeni tím, že se cítí pod tlakem, ukryjí se v digitálním světě, ale ani tam nenajdou azyl. Do nedávna takovéto činy byly nemyslitelné. Dnes vidíme, jak se

fabrika naší společnosti rychle rozkládá na atomizované jednotlivce. Odcizení a odtržení jednotlivců od společnosti je čím dál více patrné, takže sklonů k takovému riziku bude čím dál tím víc.

Z toho, co o pachateli víme, je pro mě překvapivé, že byl svým způsobem úspěšný. Mladík z menšího města studující Filozofickou fakultu, oceněný za bakalářskou práci, dosáhl úspěchu, i když si jako úspěšný člověk nepřipadal. Nedal by se takovýto čin čekat spíše od někoho, komu život evidentně nevychází podle představ?

Úspěch vůbec nesouvisí se spokojeností. Nemá s ní co dělat, dokonce to může být i další stresor. Spokojenost nesouvisí s penězi, nesouvisí se vzděláním. Souvisí převážně jen s jednou věcí, která se studuje už systematicky – počet dobrých a věrných osobních přátel, kterých zpravidla může být jen pár. Právě to nejvíce garantuje spokojenost. Můžete být chudý, nemít ani košili, ale pokud máte tři nebo pět lidí, kteří vás mají rádi, které vy máte rád a se kterými se pravidelně scházíte, tak nikdy nebudete vyhledávat samopal a přemýšlet o tom, že někoho zabijete.

Ještě jednou se musím vrátit k ministru Rakušanovi. Neprokázal kromě nekritického chválení policie i naprostý nedostatek empatie k pozůstalým po obětech a nediskvalifikoval se tím z možnosti zastávat takto vysokou politickou funkci?

V každé jiné zemi by se ministr na jeho místě nejen omluvil, přičemž může tvrdit, že policie dělala všechno, co měla, ale měl by říct na základě toho, co se stalo, že dává dohromady komisi, která bude mít tyto členy a do třech měsíců ode dneška dá jasný závěr. A že do toho procesu zve i reprezentanty veřejnosti v zájmu toho, aby závěr byl co nejkompletnější. A že po vydání závěru komise znovu otevře prostor pro debatu a na jejím základě do měsíce ještě přehodnotí původní výsledek, čímž se kauza uzavře. Takováto komunikační a organizační

schopnost tu absolutně chybí, tedy jednoduchý, transparentní, standardizovaný systém pro řešení problémů. Místo toho všichni dělají vše po svém.

Fráze, kterou tak „řád“ slyším, zní: „My to tady děláme takhle.“ Ne, každé ministerstvo i premiér mají postupovat, pokud nastane jakákoliv krize, podle jedné a té samé kuchařky. Nemá se čekat na výzvu. Jenže my pořád trpíme to, že každý ministr to tady „dělá takhle“. Jedná se tedy o transparentnost a standardizaci. Ta nemusí být optimální, ale aspoň tam má být a má se respektovat. Co tomu brání? Nakonec politici jsou placení námi, aby pro nás – ne jenom za nás, ale pro nás – pracovali v rámci systematické a efektivní práce pro nás, pro občany. Nikoliv pro sebe.

Psali jsme:

„Třetina lidí vyžaduje léčbu.“ Doktor Stránský varuje. Dětem jde vážně o zdraví
My neděláme žádnou propagandu. Vyoral o politrucích a házení do Vltavy
Hájíte vraha Kozáka, hanba. Konflikt matky Šimůnkové s Fialovou ženou. Jen na PL
„Označovat lidi za špinavé je špatná strategie“. A vedle seděla Bradáčová...

Líbil se Vám tento článek?

Nezávislost naší redakce můžete podpořit peněžitým darem v jakékoliv výši bankovním převodem na účet:

131-981500247/0100

QR kód obsahuje údaje k platbě, výši částky si určete sami.

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se [ZDE](#).

